

مسمومیت خونی؛ خطرناک اما قابل درمان

بدن انسان همواره در معرض خطر ابتلا به بیماری‌های مختلف بوده و در این میان یکی از بیماری‌هایی که به خصوص در دوران نوزادی، سالمندی و افراد دارای نقص سیستم ایمنی شیوع بیشتری داشته و در نتیجه عواقب ناشی از عفونت نیز ایجاد می‌شود، مسمومیت خونی یا سپتیسمی است.

جام جم آنلاین: بدن انسان همواره در معرض خطر ابتلا به بیماری‌های مختلف بوده و در این میان یکی از بیماری‌هایی که به خصوص در دوران نوزادی، سالمندی و افراد دارای نقص سیستم ایمنی شیوع بیشتری داشته و در نتیجه عواقب ناشی از عفونت نیز ایجاد می‌شود، مسمومیت خونی یا سپتیسمی است.

دکتر محمد براری، متخصص بیماری‌های عفونی در این باره به [#171جام‌جم&faquo](#) می‌گوید: سپتیسمی به عفونتی گفته می‌شود که در آن باکتری‌ها و مواد سمی همراه با آنها - که در ناحیه سرایت باکتری جمع شده - وارد جریان خون می‌شوند و از این راه تکثیر یافته و به تمام بدن گسترش می‌یابند.

وی می‌افزاید: نتایج برخی از تحقیقات نشان می‌دهد این عفونت روی بیشتر از یک درصد از نوزادان تازه متولد شده اثر گذاشته و حدود نیمی از موارد نیز باعث مرگ و میر آنان می‌شود.

دکتر براری می‌گوید: سپتیسمی در شرایطی که سدهای اولیه دفاعی بدن مانند پوست و مخاط آسیب ببینند، احتمال بروز بیشتری دارد.

نشانه‌ها

شدت بروز علائم و نشانه‌های بیماری در هر فرد بستگی به شرایط سلامت عمومی بیمار، وجود بیماری‌های زمینه‌ای و میزان تأخیر در درمان دارد.

دکتر براری با اشاره به علائم این بیماری می‌افزاید: مسمومیت خونی شامل لرز شدید، بالا رفتن سریع درجه حرارت بدن، تند شدن ضربان قلب و تعداد تنفس زیاد، برافروختگی پوست، گیجی و منگی، تحریک‌پذیری، کاهش فشار خون و در موارد شدید، اختلال انعقادی - که می‌تواند با نشانه‌هایی مانند خون‌مردگی در زیر پوست و اشکالی از بتورات ظاهر شود- از نشانه‌های بیماری است و نبود تب نمی‌تواند دلیل بر عدم وجود سپتیسمی باشد.

علل

وی می‌افزاید: ابتلا به سرطان خون یا سایر سرطان‌ها، ابتلا به فرد به بیماری‌های کاهنده مقاومت بدن (ایدز، سل و...)، مصرف داروهای سرکوب‌کننده سیستم ایمنی بدن (ترکیبات کورتیکو استروئید و داروهای که در بیماری‌های روماتیسمی مصرف می‌شوند)، سن بالای 60 سال و بارداری یا زایمان‌های عارضه‌دار از عوامل افزایش‌دهنده خطر ابتلا به عفونت خونی هستند.

مسمومیت خونی می‌تواند عوارضی نظیر شوک (کاهش شدید فشار خون)، عفونت دریچه‌های قلبی و نارسایی احتقانی قلب، نشانگان زجر تنفسی، نارسایی کلیه و کبد را ایجاد کرده و در صورت عدم درمان در نهایت به مرگ بیمار منجر شود.

دکتر براری می‌گوید: بهترین روش درمان مسمومیت خونی، استفاده از آنتی‌بیوتیک جهت مبارزه سریع با عفونت است. همچنین انجام آزمایش‌های تشخیصی شامل کشت خون برای شناسایی عامل بیماری، آزمایش ادرار و شمارش گلبول‌های خون در بیماران پس از درمان ابتدایی بیماری ضروری است. وی اضافه می‌کند: گاهی لازم است پس از شناسایی منشأ عفونت نسبت به برداشتن یا تخلیه آن و در مواردی تزریق فرآورده‌های خونی به بیمار اقدام کرد.

توصیه

این متخصص بیماری‌های عفونی می‌گوید: چنانچه علائمی از افت فشار خون یا تب بسیار بالا (بالای 39 درجه) در بیمار دیده شود، می‌توان از اقداماتی نظیر رساندن مایع کافی به بدن بیمار و همچنین تب‌برهایی مانند استامینوفن استفاده کرد، زیرا اغلب جمعیت در معرض خطر این عفونت افراد سالمند و نوزادان بوده که به دنبال تب شدید و کاهش فشار خون دچار عوارض جبران‌ناپذیری در ارگان‌های حیاتی مانند مغز، کلیه، کبد و قلب می‌شوند.

وی توصیه می‌کند: بیمار تا زمانی که فعالیت عادی خود را به تدریج آغاز کند باید در رختخواب استراحت کند.

